

Издадеа Георги Четвърти

ЦВѢТЪ МИЛОСТИ,

или

ЗАВѢЩАНІЕ ЧАДОЛЮБИВАГО ОТЦА.

Душевна моя надеждо, (тѣй є говориъ добродѣтельныатъ Князъ и чадолюбивыатъ отецъ на сына си, при смѣртныатъ си часъ) и мило чедо! Ето видинъ какъ ми съ вече ослабнали со всемъ органите на составатъ, очите ми потъмнели, гласатъ ми ся променилъ и лицето ми си изгубило живостътъ, ахъ! скоро ще да тропни печалныатъ часъ, който ще да мя повыка на вѣчность, и отъ тебе на вѣкови да мя растави; ала зная, защо ты както гледашъ смѣртныатъ ми часъ, не осещашъ въ себе-си толкува скжрбъ, колкото осендашъ радость и задоволство, че ще съднешъ скоро на престолатъ ми; но мене това не є чудно, защо дете влада воождѣніе